

A Testület véleménye (64. cikk)

3/2020. számú vélemény a francia adatvédelmi felügyeleti hatóság által kidolgozott, az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke értelmében a magatartási kódexnek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet akkreditációjával kapcsolatos követelmények tervezetéről

Elfogadás időpontja: 2020. január 28.

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Tartalomjegyzék

1	A tények összefoglalása	4
2	ÉRTÉKELÉS.....	5
2.1	A Testület általános indokolása az akkreditációs követelmények benyújtott tervezetének vonatkozásában	5
2.2	A magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó francia akkreditációs követelmények elemzése	6
2.2.1	ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK	6
2.2.2	FÜGGETLENSÉG.....	7
2.2.3	ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG.....	8
2.2.4	SZAKÉRTELEM.....	9
2.2.5	BEVÁLT ELJÁRÁSOK ÉS STRUKTÚRÁK	10
2.2.6	ÁTLÁTHATÓ PANASZKEZELÉS.....	11
2.2.7	KOMMUNIKÁCIÓ A FRANCIA FELÜGYELETI HATÓSÁGGAL	12
2.2.8	A KÓDEX FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUSAI	12
2.2.9	JOGÁLLÁS	13
3	KÖVETKEZTETÉSEK/AJÁNLÁSOK.....	13
4	ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK.....	15

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 63. cikkére, 64. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, 64. cikke (3)–(8) bekezdésére, valamint 41. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel a Testület utoljára 2019. szeptember 10-én módosított és elfogadott, 2018. május 25-i eljárási szabályzatának 10. és 22. cikkére,

mivel:

(1) Az Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: Testület) fő feladata az általános adatvédelmi rendelet egységes alkalmazásának biztosítása, amikor egy felügyeleti hatóság jóvá kívánja hagyni a 41. cikk értelmében a magatartási kódexnek (a továbbiakban: kódex) való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetre vonatkozó akkreditációs követelményeket. Ez a vélemény így hozzá kíván járulni ahhoz, hogy harmonizált megközelítés jöjjön létre az adatvédelmi felügyeleti hatóság által kidolgozandó, a kódexnek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet illetékes felügyeleti hatóság általi akkreditálása során történő alkalmazás céljából javasolt követelményekkel kapcsolatban. Az általános adatvédelmi rendelet közvetlenül nem ír elő egységes akkreditációs követelményeket, de támogatja az egységességet. A Testület e célkitűzés elérésére törekszik a véleményében az alábbiak révén: először, arra kéri az illetékes felügyeleti hatóságokat, hogy dolgozzák ki az ellenőrző szervezetek akkreditálására vonatkozó követelményeket az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése, illetve az (EU) 2016/679 rendelet szerinti magatartási kódexekről és ellenőrző szervezetekről szóló 1/2019 iránymutatás (a továbbiakban: iránymutatás) alapján, az iránymutatás akkreditálásra vonatkozó szakaszában (12. szakasz) felvázolt nyolc követelmény alkalmazásával; másodsor, arra kéri őket, hogy írásbeli iránymutatásban ismertessék az akkreditációs követelményeket; végezetül, arra kéri őket, hogy ezzel a véleménnyel összhangban a harmonizált megközelítés érdekében fogadják el ezeket a követelményeket.

(2) Az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkére hivatkozva az illetékes felügyeleti hatóságoknak el kell fogadniuk a jóváhagyott kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetek akkreditálására vonatkozó követelményeket. Alkalmazniuk kell ugyanakkor az egységességi mechanizmust, hogy lehetővé tegyék a megfelelő követelmények megállapítását annak biztosítása érdekében, hogy az ellenőrző szervezetek hozzáértő módon, egységesen és függetlenül ellenőrizzék a kódexeknek való megfelelést, előmozdítva ezzel a kódexek megfelelő alkalmazását az Unióban, illetve ennek eredményeként az általános adatvédelmi rendelet megfelelő alkalmazását.

(3) A közhatalmi szervekre és közfeladatot ellátó egyéb szervekre vonatkozó kódexek jóváhagyása érdekében a kódex részeként meg kell nevezni az ellenőrző szervezetet (vagy szervezeteket), és az

¹ Ebben a véleményben az Unióra való hivatkozást az EGT-re történő hivatkozásként kell érteni.

illetékes felügyeleti hatóságnak akkreditálnia kell olyan szervezetként, amely képes hatékonyan ellenőrizni a kódexnek való megfelelést. Az általános adatvédelmi rendelet nem határozza meg az „akkreditálás” fogalmát. Az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése azonban felvázolja az ellenőrző szervezet akkreditálására vonatkozó általános követelményeket. Számos követelménynek kell megfelelni ahhoz, hogy az illetékes felügyeleti hatóság akkreditáljon egy ellenőrző szervezetet. Az akkreditáció megszerzéséhez a kódex felelőseinek ki kell fejteniük és be kell mutatniuk, hogy a javasolt ellenőrző szervezetük miként tesz eleget a 41. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

(4) Az ellenőrző szervezetekre vonatkozó akkreditációs követelmények az egységességi mechanizmus hatálya alá tartoznak, de az iránymutatásban szereplő akkreditációs követelmények kidolgozása során figyelembe kell venni a kódex alkalmazásának ágazatát vagy sajátosságait. Az illetékes felügyeleti hatóságok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az egyes kódexek hatályával és sajátosságaival kapcsolatban, és figyelembe kell venniük a vonatkozó jogszabályokat. A Testület véleménye ezért el kívánja kerülni azokat a jelentős következtelenségeket, amelyek befolyásolhatják az ellenőrző szervezetek teljesítményét és ennek következtében az általános adatvédelmi rendelet szerinti magatartási kódexek és az azoknak való megfelelést ellenőrző szervezetek megítélését.

(5) Ebben a tekintetben a Testület által elfogadott iránymutatás irányadó lesz az egységességi mechanizmus összefüggésében. Az iránymutatásban a Testület egyértelművé tette, hogy az ellenőrző szervezetek akkreditációja csak adott kódexre vonatkozik, de egy ellenőrző szervezet több kódex esetében is akkreditálható, amennyiben mindegyik vonatkozásában megfelel az akkreditációs követelményeknek.

(6) A Testület véleményét az általános adatvédelmi rendelet 64. cikkének (3) bekezdése szerint – az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzata 10. cikkének (2) bekezdésével együtt értelmezve – az azt követő első munkanaptól számított nyolc héten belül kell elfogadni, hogy az elnök és az illetékes felügyeleti hatóság úgy határozott, hogy a dokumentáció teljes. Az elnök döntése alapján ez a határidő – figyelemmel a tárgy összetettségére – további hat héttel meghosszabbítható.

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGADTA EL:

1 A TÉNYEK ÖSSZEFOGLALÁSA

1. A francia felügyeleti hatóság benyújtotta a Testületnek a magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó akkreditációs követelményeket tartalmazó határozattervezetét, és a 64. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében a Testület véleményét kérte az egységes uniós szintű megközelítés érdekében. A dokumentáció teljességére vonatkozó határozat 2019. október 25-én kelt.
2. A Testület eljárási szabályzata 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően, a szóban forgó ügy összetettségére való tekintettel az elnök úgy határozott, hogy az elfogadásra eredetileg rendelkezésre álló nyolchetes időszakot további hat héttel meghosszabbítja.

2 ÉRTÉKELÉS

2.1 A Testület általános indokolása az akkreditációs követelmények benyújtott tervezetének vonatkozásában

3. A Testületnek véleményezésre benyújtott valamennyi akkreditációs követelménynek teljes mértékben meg kell felelnie az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésében foglalt követelményeknek, és összhangban kell lennie az iránymutatás akkreditációról szóló szakaszában (12. szakasz, 21–25. oldal) a Testület által felvázolt nyolc területtel. A Testület véleménye biztosítani kívánja az egységességet és az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésének megfelelő alkalmazását a benyújtott tervezet vonatkozásában.
4. Ez azt jelenti, hogy amikor sor kerül a kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet akkreditációs követelményeinek kidolgozására az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (3) bekezdésének és 57. cikke (1) bekezdése p) pontjának megfelelően, valamennyi felügyeleti hatóságnak eleget kell tennie ezeknek az iránymutatásban szereplő alapkövetelményeknek, és a Testület javasolhatja, hogy a felügyeleti hatóságok az egységesség biztosítása érdekében ennek megfelelően módosítsák tervezeteiket.
5. A közhatalmi szervekre és közfeladatot ellátó egyéb szervekre vonatkozó valamennyi kódex esetében szükség van akkreditált ellenőrző szervezetekre. Az általános adatvédelmi rendelet kifejezetten arra kéri a felügyeleti hatóságokat, a Testületet és a Bizottságot, hogy ösztönözzék olyan magatartási kódexek kidolgozását, amelyek – a különböző adatkezelő ágazatok egyedi jellemzőinek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos igényeinek figyelembevételével – segítik az általános adatvédelmi rendelet helyes alkalmazását (az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (1) bekezdése). A Testület ezért felismeri, hogy a követelményeknek megfelelőeknek kell lenniük a különböző típusú kódexek, a különböző méretű ágazatok, a különböző érdekek és az eltérő kockázattal járó adatkezelési tevékenységek esetében.
6. A Testület egyes területeken támogatni fogja a harmonizált követelmények kidolgozását, és ennek érdekében arra ösztönzi a felügyeleti hatóságot, hogy vegye figyelembe a magyarázatként adott példákat.
7. Ha ez a vélemény nem tér ki valamely egyedi követelményre, az azt jelenti, hogy a Testület nem kér további intézkedést a francia felügyeleti hatóságtól.
8. A Testület megállapítja, hogy a francia felügyeleti hatóság által benyújtott dokumentum nem csak az akkreditációs követelményeket tartalmazza, hanem magyarázó megjegyzéseket is, amelyek általános és konkrét magyarázatokat tartalmaznak azzal kapcsolatban, hogyan közelíti meg a francia felügyeleti hatóság az akkreditációs követelményeket.
9. Ez a vélemény nem foglalkozik a francia felügyeleti hatóság által benyújtott olyan tételekkel, amelyek nem tartoznak az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésének hatálya alá, mint például a nemzeti jogszabályokra való hivatkozások. A Testület ugyanakkor megállapítja, hogy a nemzeti jogszabályoknak adott esetben meg kell felelniük az általános adatvédelmi rendeletnek.

2.2 A magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó francia akkreditációs követelmények elemzése

10. Figyelembe véve, hogy:

- a. az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése felsorolja, hogy az ellenőrző szervezetnek milyen feltételeknek kell megfelelnie az akkreditáláshoz;
- b. az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy valamennyi kódex esetében szükség van akkreditált ellenőrző szervezetre (kivéve a 41. cikk (6) bekezdése értelmében a közhatalmi szervekre vonatkozó kódexeket); valamint
- c. az általános adatvédelmi rendelet 57. cikke (1) bekezdésének p) és q) pontja szerint az illetékes felügyeleti hatóságnak meg kell határoznia és közzé kell tennie az ellenőrző szervezetek akkreditációjára vonatkozó szempontokat, és el kell végeznie a magatartási kódexnek való megfelelést ellenőrző szervezetek akkreditációját;

a Testület véleménye szerint:

2.2.1 ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

11. A Testület megjegyzi, hogy az akkreditációs követelmények tervezete nem követi maradéktalanul az iránymutatás 12. szakaszában meghatározott felépítést. A követelmények értékelését és szabványosítását elősegítendő, a Testület azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy a határozattervezetben kövesse az iránymutatás szerinti felépítést.
12. A Testület megállapítja, hogy a követelménytervezet ismételten az ellenőrző szervezet auditálási tevékenységeire utal, és egyéb hasonló kifejezéseket (például „auditorok”, „auditálási látogatás”) használ (például az 1.1., 3.2., 4., 5., 8. és 9. szakaszban). A Testület véleménye szerint az ellenőrzési tevékenységek nem korlátozódnak az auditálásra, mert eltérő módon hajthatók végre. Az ellenőrző szervezet személyzete ugyanígy nem feltétlenül auditorokból áll, mivel az ellenőrző szervezet eltérő feladatokat hajt végre. A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy módosítsa az „auditokra” és egyéb kapcsolódó terminusokra való utalásokat, hogy a tervezet jobban tükrözze az ellenőrző szervezet sokrétűbb tevékenységét.
13. A Testület megjegyzi, hogy a határozattervezet 3. oldalán a francia felügyeleti hatóság előírja, hogy az akkreditáció időtartama kezdetben három év, majd ezt követően sor kerül az akkreditáció felülvizsgálatára, amely az akkreditáció visszavonásához vezethet. A Testület megállapítja, hogy ez a mondat úgy érhető, mintha az akkreditációs követelmények felülvizsgálatára csak háromévente kerülne sor. A Testület megjegyzi, hogy az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke nem utal az ellenőrző szervezet akkreditációjának érvényességére, és a nemzeti felügyeleti hatóságok mozgástérrel rendelkeznek ezzel kapcsolatban. A Testület továbbá azt is megjegyzi, hogy az akkreditációs követelményeket időszakosan újra kellene értékelni, hogy biztosítsák az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelésüket. Még abban az esetben is, ha a követelmények meghatározzák az ellenőrző szervezet akkreditációjának időtartamát, ez ennek a gyakorlatnak a sérelme nélkül a felügyeleti hatóság által az ellenőrző szervezet kötelezettségeivel kapcsolatban gyakorolt felügyeleti jogkörbe tartozik. A Testület ezért az egyértelműség kedvéért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy tegye egyértelművé, hogy a követelmények időszakosan felülvizsgálhatók, illetve nyújtson átlátható tájékoztatást azzal kapcsolatban, mi történik az akkreditáció érvényességének lejártát követően, és hogyan zajlik az eljárás.

14. A Testület megjegyzi, hogy az 1.4. követelményben „alátámasztásként” megadott példa „az ellenőrző szervezet és a magatartási kódexhez csatlakozó tag közötti szolgáltatási megállapodásmintára” és „a titoktartási megállapodás mintadokumentumára” utal. A Testület kiemeli, hogy a magatartási kódex szabályainak – ideértve az ellenőrző mechanizmusról rendelkező szabályokat – kötelező jellege egyrészt abból fakad, hogy a kódexhez csatlakozók megfelelnek a kódexnek, másrészt pedig abból, hogy tagjai a reprezentatív társulásnak. Mivel a szerződéses megállapodások önmagukban nincsenek kizárva, a Testület azon a véleményen van, hogy az ellenőrző szervezet munkaköre alapvető elemeinek szerepelniük kell magában a kódexben. Az ellenőrző szervezet és a kódexhez csatlakozó tag közötti megállapodás vagy szerződés formájában további kikötések is megadhatók, amennyiben nem módosítanak az ellenőrző szervezet kódexben meghatározott munkakörének lényeges elemein. A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy mondja ki, hogy az ellenőrző szervezet munkakörének alapvető elemei szerepelni fognak a magatartási kódexben.
15. A Testület megállapítja továbbá, hogy az 1.4. követelmény szerint az ellenőrző szervezet feladatainak ellátásával kapcsolatos dokumentumokat megsemmisítik, „amennyiben nem használják őket az auditálást követően”. Ez félrevezető lehet, mert elképzelhető, hogy az ilyen dokumentumokat egyéb okokból – például a jogi kötelezettségek teljesítése érdekében – azután is meg kell őrizni, hogy már nem használják őket. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a követelményt, hogy figyelembe vegyen egyéb olyan lehetséges jogi kötelezettségeket vagy egyéb észszerű indokokat, amelyek miatt azután is meg kell őrizni a dokumentumokat, hogy már nem használják őket.
16. A Testület megjegyzi, hogy az 1.5. követelmény szerint az ellenőrző szervezet *„biztosítja a feladatai ellátása során, hogy megfeleljen a kódexhez csatlakozók biztonsági intézkedéseinek”*. A Testület szerint részletezni kell a „biztonsági intézkedésekre” való utalást, különös tekintettel az adatvédelemmel való kapcsolatára. A Testület rávilágít továbbá arra, hogy a biztonsági intézkedések nem akadályozhatják meg, illetve nem korlátozhatják az ellenőrző szervezetet a feladatai megfelelő ellátásában. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy tegye egyértelművé a „biztonsági intézkedések” fogalmát az adatvédelem tekintetében, és mondja ki, hogy az érvényben lévő biztonsági intézkedések nem akadályozhatják az ellenőrző szervezetet a feladatai ellátásában.

2.2.2 FÜGGETLENSÉG

17. Az ellenőrző szervezet függetlensége tekintetében az 1.3. követelmény előírja, hogy „az ellenőrző szervezet köteles bizonyítani, hogy valamennyi megfelelő emberi, pénzügyi és anyagi forrás használatára a magatartási kódex hatályával arányban kerül sor” (utólagos kiemelés). Az iránymutatásnak megfelelően az ellenőrző szervezet forrásainak arányosaknak kell lenniük „a magatartási kódexhez várhatóan csatlakozók számával és méretével, valamint az érintett adatkezelés összetettségével vagy kockázatosságának mértékével” (az iránymutatás 73. bekezdése, 24. oldal). A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy az 1.3. követelmény szövegét egészítse ki a fent említett hivatkozással és ezzel igazítsa az iránymutatáshoz.
18. Az ellenőrző szervezet pénzügyi függetlensége (2.2. követelmény) tekintetében a Testület szerint hasznos lenne további részletekkel bővíteni a követelményt, hogy egyértelmű legyen, hogy az ellenőrző szervezet által a pénzügyi támogatás megszerzésére használt eszközök nem érinthetik hátrányosan a függetlenségét, és rendelkeznie kell a feladatai hatékony végrehajtásához szükséges pénzügyi stabilitással és forrásokkal. Például az ellenőrző szervezet nem tekintendő pénzügyileg függetlennek, ha a pénzügyi támogatását szabályozó szabályok lehetővé teszik a kódexhez csatlakozó

egyik, az ellenőrző szervezet vizsgálatának tárgyát képező tag számára a pénzügyi hozzájárulása megszüntetését, hogy elkerülje az ellenőrző szervezet általi lehetséges szankciókat. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy az akkreditációs követelmények tervezetében határozza meg, mit jelent a pénzügyi függetlenség, és hozzon rá néhány példát.

19. A Testület megállapítja továbbá, hogy a követelmény nem tesz különbséget a külső és belső ellenőrző szervezetek között. Amennyiben az ellenőrző szervezet a kódex felelősének szervezetéhez tartozik, különös figyelmet kell fordítani arra, hogy egymástól függetlenül tudjanak eljárni. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy tegyen különbséget köztük, és hozzon példákat, amelyek megmutatják, hogyan biztosítható mindkét esetben a függetlenség.
20. Végezetül, a Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság a funkcionális függetlenségre hivatkozik, de nem határozza meg, hogyan bizonyítható annak megléte. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy határozza meg a funkcionális függetlenség tartalmát, és ismertesse, hogyan bizonyíthatja az ellenőrző szervezet a függetlenségét a feladatai elvégzése tekintetében.
21. A Testület megállapítja, hogy az akkreditációs követelmények tervezete nem tartalmaz utalást az ellenőrző szervezet szervezeti függetlenségére. A Testület megállapítja, hogy az ellenőrző szervezetnek rendelkeznie kell a feladatai hatékony végrehajtásához szükséges emberi és műszaki forrásokkal. Az ellenőrző szervezetnek megfelelő számú személyzetből kell állnia, hogy képes legyen maradéktalanul ellátni ellenőrzési feladatait, tükrözve az érintett ágazatot és a magatartási kódex által érintett adatkezelési tevékenységek kockázatát. Az ellenőrző szervezet személyzete felelős az ellenőrzési tevékenységekkel kapcsolatos döntésekért, és e hatáskör az ilyen személyzetnél marad. Ezek a szervezeti szempontok bizonyíthatók az ellenőrző szervezet személyzetének kinevezésére szolgáló eljárással, az említett személyzet munkájának ellentételezésével, valamint a személyzet mandátumának, szerződésének vagy az ellenőrző szervezettel kötött egyéb hivatalos megállapodásának időtartamával. Továbbá, a követelménytervezetnek egyértelműen ki kell mondania, hogy az ellenőrző szervezetnek függetlenül kell eljárnia feladatainak ellátása és hatásköreinek gyakorlása során (az iránymutatás 67. bekezdése, 22. oldal). A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy határozza meg az ellenőrző szervezet függetlenségének szervezeti szempontjaira vonatkozó megfelelő követelményeket, és egészítse ki őket a fent említett utalással a feladatainak független ellátása és hatásköreinek független gyakorlata tekintetében, az iránymutatásnak megfelelően.
22. A Testület megállapítja továbbá, hogy az ellenőrző szervezetnek tudnia kell bizonyítani a határozatait és intézkedéseit vonatkozásában az „elszámoltathatóságot”, mert csak így tekintendő függetlennek. Ez megtehető például a feladatkörök, a döntéshozatali keret és a jelentéstételi eljárások meghatározásával, illetve olyan szakpolitikák kidolgozásával, amelyek növelik a személyzet tudatosságát az irányítási struktúrákkal és a meglévő eljárásokkal kapcsolatban. A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy határozzon meg olyan követelményeket is, amelyek megfelelően kitérnek az ellenőrző szervezet elszámoltathatóságára.

2.2.3 ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG

23. A Testület megállapítja, hogy az összeférhetetlenségre vonatkozó követelmények (az akkreditációs követelmények tervezetének 3. szakasza) nem tartalmazzák az iránymutatás valamennyi elemét. Konkrétabban, az ellenőrző szervezetnek mentesnek kell maradnia a külső befolyástól, és ezért

semmilyen személytől, szervezettől vagy társulástól sem kérhet vagy fogadhat el utasítást. Az ellenőrző szervezetnek továbbá saját személyzettel kell rendelkeznie (az iránymutatás 68. bekezdése, 23. oldal). Az Európai Adatvédelmi Testület azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy egészítse ki a követelményeket a fent említett elemekkel, és ezáltal hozza összhangba a szöveget az iránymutatással.

24. A Testület megállapítja, hogy a követelmények nem utalnak a belső ellenőrző szervezetekre, amelyeknek megfelelő védelmet kell élvezniük a magatartási kódex felelőse, más releváns szervezetek vagy a magatartási kódex tagjai által alkalmazott bármely szankciótól vagy beavatkozástól, amely a feladatai teljesítése következtében érheti (az iránymutatás 68. bekezdése, 23. oldal). A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy hozzon olyan példákat, amelyek a belső ellenőrző szervezetekre is kitérnek.
25. A francia felügyeleti hatóság 3.2. akkreditációs követelménye szerint az ellenőrző szervezetnek „rendelkeznie kell olyan eljárással, amely előre jelzi és kezeli a valószínűleg összeférhetlenséghez vezető helyzeteket”. A Testület szerint az összeférhetlenség megakadályozására szolgáló, érvényben lévő intézkedéseknek és eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrző szervezet tartózkodjon a feladataival és kötelességeivel nem összeegyeztethető intézkedésektől. A Testület ezért azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság foglalja bele az akkreditációs követelményekbe, hogy az összeférhetlenség elkerülésére szolgáló, érvényben lévő eljárások és intézkedések biztosítják, hogy az ellenőrző szervezet tartózkodjon a feladataival és kötelességeivel nem összeegyeztethető intézkedésektől.

2.2.4 SZAKÉRTELEM

26. A Testület megállapítja, hogy a francia felügyeleti hatóságnak a 4. szakaszban szereplő, a szakértelemre vonatkozó követelményei csak az ellenőrző szervezet „auditoraira” és „auditáló csapatára” utalnak, de nem részletezik a fogalmat. A fentieknek megfelelően a csak az ellenőrző szervezet auditálási tevékenységeire való utalás nem fedi le az ellenőrző szervezet által végzett tevékenységek széles körét. Továbbá, a francia felügyeleti hatóság szakértelemre vonatkozó követelményei nem tesznek különbséget az irányítási szinten dolgozó, és így a döntéshozatali folyamatot irányító személyzet, illetve az ellenőrzési tevékenységet folytató operatív személyzet között. A Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság az „auditorokra” való utalást helyettesítse olyan alkalmasabb kifejezéssel, mint például „az ellenőrző szervezet nevében ellenőrzési tevékenységekkel vagy döntéshozatallal foglalkozó személyzet”.
27. A szakértelem szükséges szintje tekintetében a Testület úgy véli, hogy az akkreditációs követelményeknek átláthatóknak kell lenniük, és ki kell térniük az olyan ellenőrző szervezetekre, amelyek kérik az akkreditációjukat a mikro-, kis- és középvállalkozások adatkezelési tevékenységeire vonatkozó kódexekkel kapcsolatban (az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (1) bekezdése).
28. Az iránymutatás szerint minden kódexnek meg kell felelnie az ellenőrzési mechanizmusra vonatkozó követelményeknek (az iránymutatás 6.4. szakasza), és bizonyítaniuk kell, hogy „az ellenőrzésre vonatkozó javaslataik megfelelőek és operatív szempontból megvalósíthatóak” (az iránymutatás 41. bekezdése, 17. oldal). Ebben az összefüggésben az ellenőrző szervezettel rendelkező kódexeknek ismertetniük kell az ellenőrző szervezetük szakértelmének szükséges szintjét, hogy az ilyen szervezetek hatékonyan lássák el a kódexnek való megfelelés ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat. Ennek érdekében – az ellenőrző szervezettől elvárt szakértelem szintjének értékeléséhez – általában véve figyelembe kell venni olyan tényezőket, mint például az érintett ágazat mérete, a különböző érintett

érdekek és a kódex által érintett adatkezelési tevékenységek kockázata. Ez akkor is fontos lenne, ha több ellenőrző szervezet létezik, mert a kódex segítségével biztosítható a szakértelemre vonatkozó követelmények egységes alkalmazása az ugyanazzal a kódexszel foglalkozó valamennyi ellenőrző szervezet esetében.

29. Ebben a tekintetben a Testület úgy véli, hogy a francia felügyeleti hatóság 4.1.4. akkreditációs követelményében szerepelnie kell az iránymutatás valamennyi elemének, különösen a kódex tárgyát képező konkrét adatkezelési tevékenységekkel kapcsolatos szakértelemnek, valamint az adatvédelmi kérdések mélyreható ismeretének a kódex tárgyát képező ágazat vonatkozásában. A Testület azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy az iránymutatásnak megfelelően egészítse ki a követelményeket a fent említett utalásokkal. A Testület megjegyzi továbbá, hogy az alátámasztásként megadott példa csak „készségekre” vonatkozik. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy dolgozza át a példát, és a „készségek” helyett „ismeretekre és tapasztalatra” utaljon.
30. A Testület megjegyzi, hogy a 4.1.5. követelmény hivatkozik ugyan „konkrét adatvédelmi képzésre”, de nem szolgál további részletekkel. A Testület azon a véleményen van, hogy az ilyen utalás nem elég egyértelmű azzal kapcsolatban, hogy milyen adatvédelmi ismereteket várnak el az ellenőrző szervezettől. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy az iránymutatással összhangban egészítse ki az adatvédelmi képzésre vonatkozó utalást az adatvédelmi törvény megfelelő ismeretével.
31. A Testület továbbá úgy ítéli meg, hogy a 4.2.2. követelményben a jogi szakemberek esetében előírt kétéves szakmai tapasztalat korlátozhatja a kódex felelősének arra irányuló szabadságát, hogy meghatározza a szakértelemre vonatkozó konkrét követelményeket a magatartási kódexben (lásd a fenti 29. bekezdést). A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy általánosabban fogalmazzon – például „az adatvédelemmel kapcsolatos releváns szintű szakértelem a kódexnek megfelelően” –, figyelembe véve a kódexek különböző típusait. A Testület továbbá arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy vegye figyelembe a szakértelemre vonatkozóan a kódexben meghatározható további követelményeket, és utaljon erre a követelmények szövegében, valamint biztosítsa, hogy az egyes ellenőrző szervezetek szakértelmének értékelésére az adott kódexnek megfelelően kerüljön sor. A felügyeleti hatóság ellenőrizni fogja, hogy az ellenőrző szervezet megfelelő kompetenciákkal rendelkezik-e a kódexnek való megfelelés hatékony ellenőrzéséhez kapcsolódó konkrét feladatok vonatkozásában.

2.2.5 BEVÁLT ELJÁRÁSOK ÉS STRUKTÚRÁK

32. A Testület megjegyzi, hogy az 5.4. követelménnyel kapcsolatban (az auditálási folyamatra vonatkozó követelményekről szóló szakasz) az auditálási eljárási tervek utalnak annak értékelésére, hogy az adatkezelők és adatfeldolgozók jogosultak-e a kódex alkalmazására és a kódexnek való megfelelés ellenőrzésére. Azt is előírja, hogy az eljárásnak figyelembe kell vennie a magatartási kódex minden módosítását. Ugyanakkor nem utal a kódex működésének felülvizsgálatára. A Testület kiemeli, hogy az akkreditációs követelmények között konkrétan szerepelnie kellene, hogy az ellenőrző szervezet köteles irányítási struktúrákkal rendelkezni a kódex működésének felülvizsgálata érdekében (az iránymutatás 70. bekezdése, 23. oldal). A Testület azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy az iránymutatással összhangban hivatkozzon a kódex működésének felülvizsgálatára.
33. A francia felügyeleti hatóság 5.5. akkreditációs követelménye szerint az auditálási program lefolytatására vonatkozó követelmények között szerepel „a magatartási kódexhez csatlakozók

ellenőrizendő száma és a földrajzi hatály”. A Testület szerint az átfogóbb megfogalmazás kitérne az adatkezeléssel kapcsolatos kockázatokra és a beérkezett panaszokra is. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy egészítse ki a követelményeket a fent említett utalásokkal.

34. A Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság 5.6. akkreditációs követelménye szerint „az auditálási eljárás biztosítja, hogy minden feladatra az utasítások alapján kerüljön sor [...]”. A Testület úgy véli, hogy a jelenlegi megfogalmazás zavart okozhat azzal kapcsolatban, hogy az ellenőrző szervezet függetlenül végzi-e az ellenőrzést. Továbbá, az alátámasztásban szereplő, az „auditálási feladatra” vonatkozó utalás félrevezető lehet, mert az ellenőrzési eljárás különféle módokon folytatható le (szűrőpróbaszerű vagy nem bejelentett ellenőrzések, éves szemlék, rendszeres jelentések, valamint kérdőívek használata). A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy fogalmazza át a követelményt, és tegye egyértelművé, hogy az ellenőrzésre függetlenül és eltérő módokon kerül sor.
35. A Testület üdvözlözi azt az 5.7. és 5.9. követelményben szereplő kötelezettséget, amely szerint visszajelzést kell adni a kódexhez csatlakozott, ellenőrzés tárgyát képező tagnak. Ugyanakkor a Testület túl korlátozónak tartja a visszajelzés módjának előírását. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy fogalmazza át a követelményt, és példaként egészítse ki a visszajelzés módjával. Továbbá, nem egyértelmű az 5.7. és az 5.9. követelmény közötti különbség. A Testület arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy tegye egyértelművé a különbséget a két követelmény között.

2.2.6 ÁTLÁTHATÓ PANASZKEZELÉS

36. A kódexhez csatlakozókkal kapcsolatos panaszok tekintetében (a francia felügyeleti hatóság 6.3. akkreditációs követelménye) a Testület elismeri, hogy a panaszkezelési eljárásra vonatkozóan magas szintű követelményeket kell meghatározni, és észszerű határidőt kell szabni a panaszok kezelésére. Ebben a tekintetben a Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság akkreditációs követelményei – az alátámasztó elemek között – kimondják, hogy a panaszkezelés észszerű határideje nem lépheti túl a három hónapot. A Testület szerint ez az időtartam túl korlátozó, és a gyakorlatban nehezen tartható be. A Testület ezért ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy alkalmazzon rugalmasabb megközelítést, és írja elő, hogy az ellenőrző szervezetnek eredményjelentéssel vagy eredménnyel kell szolgálnia a panaszosnak észszerű, például három hónapos határidőn belül.
37. A Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság 6.2. akkreditációs követelménye szerint a panaszkezelési eljárás hozzáférhető és könnyen érhető lesz valamennyi érintett és a nyilvánosság számára. A Testület tudomásul veszi, hogy ez a megfogalmazás az iránymutatáson alapul. Ugyanakkor úgy véli, hogy az egyértelműség kedvéért a követelményeknek egyértelműen meg kellene határozniuk a „nyilvánosság” jelentését, és azt, hogy a szó magában foglalja-e a kódexhez csatlakozókat is. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy ennek megfelelően módosítsa a 6.2. követelményt.
38. A Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság 6.4. akkreditációs követelménye szerint az ellenőrző szervezetnek biztosítani kell, hogy a felügyeleti hatóság bármikor hozzáférhessen a beérkezett panaszok kezelésének nyilvántartásához. A Testület elismeri, hogy a francia felügyeleti hatóság a panaszkezelési eljárás tekintetében meg kíván felelni az átláthatóság elvének, de úgy véli, hogy a francia felügyeleti hatóság akkreditációs követelményeinek tartalmazniuk kell az ellenőrző szerv arra vonatkozó kötelezettségét, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie a határozatokat vagy azok általános információit, ahogy az az iránymutatásban szerepel (74. bekezdés, 24. oldal). A Testület

ezért azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság az iránymutatásnak megfelelően dolgozza át az akkreditációs követelmények szövegét, hogy biztosítsa a határozatok vagy az ezekre vonatkozó általános információk nyilvános hozzáférhetőségét. Továbbá, amennyiben a francia felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy az átlátható panaszkezelési eljárás érdekében előírja, hogy az ellenőrző szervezetnek közzé kell tennie az ebben az összefüggésben hozott határozatokkal kapcsolatos összefoglalót, a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság határozza meg, hogy milyen információkat köteles közzétenni az ellenőrző szervezet. Az ellenőrző szervezet például rendszeresen közzétehet statisztikai adatokat az ellenőrzési tevékenységek eredményével, például a beérkezett panaszok számával, a jogsértések típusaival és a meghozott korrekciós intézkedésekkel együtt.

2.2.7 KOMMUNIKÁCIÓ A FRANCIA FELÜGYELETI HATÓSÁGGAL

39. A francia felügyeleti hatósággal az ellenőrző szervezet intézkedéseiről folytatott kommunikáció tekintetében a francia felügyeleti hatóság 7.3. akkreditációs követelménye előírja, hogy az ellenőrző szervezetnek „indokolatlan késedelem nélkül írásban” tájékoztatnia kell a francia felügyeleti hatóságot, „amint a magatartási kódexhez csatlakozó valamelyik tag ellen kötelező érvényű intézkedést hoz”. A Testület úgy véli, hogy az ellenőrző szervezetnek időközönként kommunikálnia kell a felügyeleti hatósággal, és a kommunikáció gyakorisága számos tényezőtől függ, többek között a kódex megsértésének súlyosságától és a meghozott intézkedésektől. Ugyanakkor a Testület azon a véleményen van, hogy a felügyeleti hatósággal folytatott „indokolatlan késedelem nélküli” kommunikációt azokra az esetekre kellene korlátozni, amelyekben a meghozott intézkedés rendkívül komoly, például a kódexhez csatlakozó felfüggesztése vagy kizárása esetén (ahogy az a francia felügyeleti hatóság 7.4. és 7.5. akkreditációs követelményében szerepel). Ellenkező esetben ez nagy terhet jelenthetne az ellenőrző szervezetnek és az illetékes felügyeleti hatóságnak. A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy törölje az „indokolatlan késedelem nélküli” kifejezést, és alkalmazzon rugalmasabb megközelítést, amely lehetővé teszi a felügyeleti hatósággal folytatott időszakos kommunikációt több tényező alapján, beleértve a jogsértés súlyosságát és a meghozott intézkedést, továbbá ennek megfelelően módosítsa az alátámasztásban szereplő példát.
40. A Testület megjegyzi, hogy a 9.1. szakasz szerint az ellenőrző szervezet biztosítja, hogy az elvégzett auditok összefoglalói a francia felügyeleti hatóság rendelkezésére álljanak. Az auditokra való utalás nem terjed ki az ellenőrző szervezet valamennyi tevékenységére és a meghozott intézkedésekre. A Testület tudomásul veszi, hogy az „auditokra” való utalás esetleg a szó fordítása miatt szerepel a követelményekben, de azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy módosítsa a megfogalmazást, és tegye egyértelművé, hogy az ellenőrző szervezet a francia felügyeleti hatóság rendelkezésére bocsátja a meghozott intézkedések összefoglalóit.

2.2.8 A KÓDEX FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUSAI

41. A Testület megállapítja, hogy a francia felügyeleti hatóság akkreditációs követelményei között nem szerepel az annak biztosításához szükséges valamennyi elem, hogy a kódex releváns maradjon és továbbra is hozzájáruljon az általános adatvédelmi rendelet megfelelő alkalmazásához. A Testület megjegyzi, hogy a kódex felelősének kell biztosítania a magatartási kódex folyamatos relevanciáját és az alkalmazandó jogszabályoknak való megfelelését. Bár nem tartozik a feladatai közé, az ellenőrző szervezetnek hozzá kell járulnia a kódex felülvizsgálatához. Ennek eredményeképpen a Testület azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy olyan akkreditációs követelményeket írjon elő, amelyek egyértelművé teszik, hogy az ellenőrző szervezet hozzá fog járulni a kódex felülvizsgálatához.

2.2.9 JOGÁLLÁS

42. Magának a magatartási kódexnek kell bizonyítania, hogy a kódex ellenőrzési mechanizmusának működése fenntartható, és kiterjed a legrosszabb esetek forgatókönyvére is, így például arra az esetre, ha az ellenőrző szervezet nem tudja ellátni ellenőrzési feladatát. Ebben a tekintetben tanácsos lenne előírni, hogy az ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell, hogy képes megfelelő időn keresztül működtetni a magatartási kódex ellenőrző mechanizmusát. Az ellenőrző szervezet folytonosságának biztosításához szükséges pénzügyi, emberi és anyagi forrásokhoz az ellenőrzési mechanizmus megfelelő időn keresztül történő biztosításához szükséges eljárásoknak kell társulniuk. A Testület ezért azt ajánlja a francia felügyeleti hatóságnak, hogy kifejezetten írja elő az ellenőrző szervezetek számára az ellenőrzési feladatkör folytonosságának bizonyítását. A Testület emellett arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy az ellenőrzési feladatkör folytonosságának bizonyítása érdekében írja elő az akkreditációs követelmények között, hogy az ellenőrzési szervezetnek bizonyítania kell, hogy rendelkezik a megfelelő pénzügyi és egyéb forrásokkal, valamint a szükséges eljárásokkal.
43. A Testület megjegyzi, hogy a francia felügyeleti hatóság akkreditációs követelményei lehetővé teszik az alvállalkozók bevonását (a francia felügyeleti hatóság akkreditációs követelményeinek 8. szakasza). Ugyanakkor a követelmények nem írják elő kifejezetten, hogy a kiszervezés nem vezethet az ellenőrző szervezet feladatainak átadásához, és hogy az ellenőrző szervezet továbbra is minden esetben felelőséggel tartozik a felügyeleti hatóságnak az ellenőrzésekért. A Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság tüntesse fel, hogy az ellenőrző szervezet továbbra is minden esetben felelőséggel tartozik a felügyeleti hatóságnak az ellenőrzésekért.
44. A Testület úgy véli, hogy a 8. szakasz indokolása túl általános, és nem szolgál olyan további információkkal, amelyek segítenének jobban megérteni a 8. szakaszt. A 8. szakasz továbbá feltételezi, hogy az alvállalkozók mindig adatfeldolgozók lesznek, holott nem minden esetben van így. A Testület ezért arra ösztönzi a francia felügyeleti hatóságot, hogy a félreértések elkerülése végett a magyarázó megjegyzésekben szolgáljon további részletekkel a különböző szakaszoknak megfelelően, és módosítsa a megfogalmazást az alvállalkozók szerepe tekintetében.

3 KÖVETKEZTETÉSEK/AJÁNLÁSOK

45. A francia felügyeleti hatóság által kidolgozott akkreditációs követelmények tervezete az ellenőrző szervezetek nem egységes akkreditálásához vezethet, ezért a következő módosításokra van szükség:
46. Általános észrevételként a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság
1. kövesse az iránymutatás 12. szakaszában meghatározott felépítést;
 2. módosítsa az „auditokra” és egyéb kapcsolódó terminusokra való utalásokat, hogy jobban tükrözze az ellenőrző szervezet sokrétűbb tevékenységét;
 3. az 1.4. követelményben említett szerződés tekintetében írja elő, hogy az ellenőrző szervezet munkakörének alapvető elemei szerepelni fognak a magatartási kódexben.
47. A függetlenség tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság
1. határozza meg az ellenőrző szervezet függetlenségének szervezeti szempontjaival kapcsolatos megfelelő követelményeket, és egészítse ki őket a fent említett utalással a

feladatainak független ellátása és hatásköreinek független gyakorlata tekintetében, az iránymutatásnak megfelelően;

2. utaljon az ellenőrző szervezet elszámoltathatóságára.

48. Az összeférhetetlenség tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság

1. dolgozza át a szöveget az iránymutatással összhangban, és egészítse ki azzal, hogy az ellenőrző szervezetnek mentesnek kell maradnia a külső befolyástól, és ezért semmilyen személytől, szervezettől vagy társulástól sem kérhet vagy fogadhat el utasítást, továbbá saját személyzettel kell rendelkeznie;
2. egészítse ki az akkreditációs követelményeket azzal, hogy az összeférhetetlenség elkerülésére szolgáló, érvényben lévő eljárásoknak és intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrző szervezet tartózkodjon a feladataival és kötelességeivel nem összeegyeztethető intézkedésektől.

49. A szakértelem tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság

1. az „auditorokra” való utalást helyettesítse olyan alkalmasabb kifejezéssel, mint például „az ellenőrző szervezet nevében ellenőrzési tevékenységekkel vagy döntéshozatal foglalkozó személyzet”;
2. dolgozza át a szöveget az iránymutatással összhangban, és egészítse ki a 4.1.4. követelményt a kódex tárgyát képező konkrét adatkezelési tevékenységekkel kapcsolatos szakértelemmel, valamint a kódex tárgyát képező ágazatra vonatkozó adatvédelmi kérdések mélyreható ismeretével.

50. A bevált eljárások és struktúrák tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság

1. az iránymutatással összhangban hivatkozzon a kódex működéskének felülvizsgálatára.

51. Az átlátható panaszkezelés tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság

1. alkalmazzon rugalmasabb megközelítést, és írja elő, hogy az ellenőrző szervezetnek eredményjelentéssel vagy eredménnyel kell szolgálnia a panaszosnak észszerű, például három hónapos határidőn belül;
2. az iránymutatásnak megfelelően dolgozza át az akkreditációs követelmények szövegét, hogy biztosítsa a határozatok vagy az ezekre vonatkozó általános információk nyilvános hozzáférhetőségét;
3. határozza meg, hogy milyen információkat köteles közzétenni az ellenőrző szervezet, amennyiben a francia felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy az átlátható panaszkezelési eljárás érdekében előírja, hogy az ellenőrző szervezetnek összefoglalót kell közzétennie az ebben az összefüggésben hozott döntésekről.

52. A francia felügyeleti hatósággal folytatott kommunikáció tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság

1. törölje az „indokolatlan késedelem nélkül” kifejezést, és alkalmazzon rugalmasabb megközelítést, amely lehetővé teszi a felügyeleti hatósággal folytatott időszakos

kommunikációt több tényező alapján, beleértve a jogsértés súlyosságát és a meghozott intézkedést, továbbá ennek megfelelően módosítsa az alátámasztásban szereplő példát;

2. egészítse ki a követelményt azzal, hogy az ellenőrző szervezet valamennyi intézkedésének összefoglalóját a francia felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.
53. A kódex felülvizsgálati mechanizmusai tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság
1. írjon elő olyan akkreditációs követelményeket, amelyek egyértelművé teszik, hogy az ellenőrző szervezet hozzá fog járulni a kódex felülvizsgálatához.
54. A jogállás tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a francia felügyeleti hatóság
1. kifejezetten írja elő az ellenőrző szervezetek számára az ellenőrzési feladatkör folytonosságának bizonyítását;
 2. tüntesse fel, hogy az ellenőrző szervezet továbbra is minden esetben felelőséggel tartozik a felügyeleti hatóságnak az ellenőrzésekért.

4 ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

3. E vélemény címzettje a francia felügyeleti hatóság, és a véleményt az általános adatvédelmi rendelet 64. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerint nyilvánosságra kell hozni.
4. Az általános adatvédelmi rendelet 64. cikkének (7) és (8) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság a vélemény kézhezvételét követő két héten belül elektronikus úton közli az elnökkel, hogy a határozattervezetet változatlan formában fenntartja-e, vagy pedig módosítani fogja. Ugyanezen határidőn belül elküldi a módosított határozattervezetet, vagy ha nem kíván a Testület véleménye alapján eljárni, közli a releváns indokokat, amelyek miatt egészében vagy részben nem kíván e vélemény alapján eljárni. A felügyeleti hatóság – az általános adatvédelmi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének y) pontja szerinti, az egységességi mechanizmus keretében hozott határozatokról vezetett nyilvántartásba való felvétel céljából – közli a Testülettel jogerős döntését.

Az Európai Adatvédelmi Testület részéről

Elnök

(Andrea Jelinek)